

РЕШЕНИЕ

№ 4548

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4926** по описа за **2023** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно дружество „Евроинс“ АД срещу съдебно решение № 786 от 16.02.2023 г. по нахд. № 14692/2022 г. по описа на Софийския районен съд, (СРС), НО, 93 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-268/26.10.2022 г., издадено от заместник - председател на Комисията по финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 от Кодекса на застраховането (КЗ) за нарушение на чл. 108, ал. 6 от КЗ.

Касаторът излага твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно тълкуване на материалния закон. Сочи, че въззивният съд неправилно установил фактите по постъпилите по щетата жалби, което довело и до неправилни правни изводи за осъществен състав на нарушението. Изпратеното по електронен път писмо от 4.05.2022г нямало характер на жалба по см на чл. 108 ал.6 от КЗ. Такава жалба била постъпила на по-късна дата – 10.05.2022г на която били отговорено в срока по чл. 108 ал.6 от КЗ с писмо от 20.05.2022г. Санкцията над законоустановения минимум за повторно нарушение била необосновано завишена. Моли да се отмени на

решението и потвърденото с него НП.

Ответникът заместник - председател на Комисията по финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, чрез процесуалния си представител моли да се остави решението в сила. Претендира юриск.възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на инстанционен контрол.

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля – актосъставител В. Р. Ш., както и писмените доказателства представени с наказателното постановление в съдебното производство. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че по несъмнен начин ЗД „Евроинс“ АД е осъществило състава на нарушението по чл. 108, ал. 6 от Кодекса на застраховането, като деянието не може да бъде квалифицирано като „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Съгласно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Според чл. 108 ал. 6 от КЗ при жалба от ползвател на застрахователни услуги относно размера на определеното обезщетение застрахователят е длъжен в 7-дневен срок писмено да му предостави фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението.

Преди всичко и противно на доводите на касатора, според съда изпратеното по електронен път писмо от 4.05.2022г има характер на жалба по см. на чл. 108 ал.6 от КЗ. Същото съдържа именно възражения срещу размера на изплатената претенция, доколкото същият не е достатъчен за реалното поправяне на автомобила. П. Б. изрично е възразила срещу размера на изплатена сума. Лицето еднозначно отбелязва, че изплатените средства не са достатъчни и моли да ѝ се обясни „как е изчислена сумата, на каква база“, тоест как е определен размера на обезщетението. Нещо повече - след въпросното писмо по електронен път, застрахователят отговаря на същото с уведомление № 029-67/ 10/ от 20.05.2022г ,че изплатеното обезщетение било съобразно действащата нормативна уредба, като частите за подмяна се овехтяват спрямо годината на автомобила, а часовете за ремонт и стойностите на труда са фиксирани. Следователно макар и с бланкетен отговор, застрахователят потвърждава, че приема писмото от 4.05.2022г за своеобразно възражение /жалба/ срещу размера на определеното обезщетение /чл. 108 ал.6 КЗ/.

С оглед горното, че на 4.05.2022г е депозирана жалба от ползвателя на застрахователни услуги, срокът за писмено предоставяне на фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението за застрахователя е 7 дни, т.е.

задължението е било изискуемо до 11.05.2022 г. /работен ден/. В този срок ЗД „Евроинс“ АД не е изпълнило задължението си по чл. 108 ал.6 КЗ. Нарушението, чието изпълнително деяние се изразява в бездействие, е осъществено на 12.05.2022 г. Дори и да се приеме, че отговорът от 20.05.2022г съдържа някаква фактическа и правна обосновка /макар и съдът да изложи доводи по-горе, че счита същият за бланкетен/, то същият е предоставен след срока по чл. 108 ал, 6 КЗ, изтекъл на 11.05.2022г. Застрахователното дружество е изпратило отговор на 21.07.2022г което е с изискуемото съгласно чл. 108, ал. 6 от КЗ съдържание, но същото е след срока по чл. 108 ал.6 КЗ, поради което не може да се приеме, че нарушението не е извършено. При така установеното, правилно въззивният съд е приел, че е налице осъществен състав на нарушението по чл. 108, ал. 6 от КЗ, което е формално и осъществено чрез бездействие - със самото непроизнасяне в определения от законодателя 7-мо дневен срок, чрез излагане на подробна правна и фактическа обосновка досежно определения размер на обезщетението.

Процесното нарушение на чл.108 ал.6 от КЗ е формално, като за съставомерността на същото не се изисква да са настъпили вреди. Изпълнителното деяние може да бъде извършено само чрез бездействие - непредприемане от страна на застрахователя на предписаното поведение в законоустановения срок.

Датата на осъществяване на нарушението е относима и с оглед на това налице ли е повторност по смисъла на § 1, т. 51 ДР КЗ, така че да бъде ангажирана отговорността на дружеството съгласно чл. 644, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ. При повторно нарушение по чл. 644, ал. 1, т. 2 КЗ на юридическите лица се налага административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 2 000 до 40 000 лева. Повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. В конкретният случай цитирано в оспореното НП е НП № Р-10-571/12.07.2021г., влязло в сила на 23.07.2021г., с което на ЗД „Евроинс“ АД било наложено административно наказание „имуществена санкция“ за същото по вид нарушение. Наказващият орган е преценил напълно правилно и законосъобразно, че става въпрос за „повторно“ административно нарушение по см. на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, доколкото спрямо същото дружество и за същото по вид административно нарушение е влязло в сила друго НП. Правилна е преценката за повторност, извършена от административно наказващия орган, правилно е определена и датата на извършване на нарушението. Дали едно деяние е повторно или не е релевантно обстоятелство единствено при определяне размера на административното наказание. Повторността не определя осъществен ли е състава на нарушението, което в случая е безспорно установено, тъй като повторността има само отношение към размера на наложената санкция, а не и при установяване на фактическия състав, при който се ангажира отговорността на дружеството.

Съдът намира, че с процесното НП на „Евроинс“ АД е наложено законосъобразно и явно справедливо, в предвидения от законодателя размер административно наказание „имуществена санкция“ на основание чл. 644, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ, като размера е над минимално установения и е мотивиран с обстоятелството, че деянието е повторно и е съобразен срока на закъснение за произнасяне по жалбата.

Поради съвпадане на крайните изводи на настоящата съдебна инстанция с тези на СРС, обжалваното съдебно решение следва да се остави в сила.

Относно разноските: При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на

разноски, на същия се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл.63д ал. 4 от ЗАНН вр. с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 786 от 16.02.2023 г. по нахд. № 14692/2022 г. по описа на Софийския районен съд, (СРС), НО, 93 състав.

ОСЪЖДА ЗД „Евроинс“ АД да заплати на Комисия за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер 80 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.